

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم و تشکر از این که وقت خود را برای پاسخگویی به این سوالات اختصاص می دهید. بنده سوالی از محضرتان داشتم که در واقع یک مشورت برای ادامه تحصیل بود. پیشا پیش از طولانی شدن سوالم عذر خواهی می کنم اما واقعا نیاز داشتم که این دغدغه ذهنی را با شما مطرح کنم. من به امید خدا در پایان تابستان امسال از دانشگاه صنعتی اصفهان فارغ التحصیل می شوم و به مدد قوه الهی در شرایطی هستم که بتوانم بدون کنکور در مقطع ارشد ادامه تحصیل بدهم. اما دغدغه اصلی من برای ادامه دادن یا ندادن ناشی از چند تا مساله است: ۱- اول این که در کلاس های درسی علی رغم اینکه تلاش می کنم به پسرها نگاه نکنم اما باز هم نمی توانم از علاقه ای که در ضمیر ناخودآگاهم نسبت به بعضی شان شکل می گیرد جلو گیری کنم و این موضوع سخت مرا اذیت می کند تا جایی که حتی شرکت در تشکل های دانشجویی که نیازمند ارتباط با نامحرم بود را هم ترک کردم. اما با توجه به وجود این مشکل تصمیم به ادامه ندادن این رشته کردم (شاید به جای ایستادن و مبارزه کردن که حقیقتا نمی دانم وظیفه ام کدام است؟؟) البته از مطرح کردن این تصمیم با خانواده و عکس العمل آن ها هم واهمه دارم. ۲- از طرف دیگر بعضی ها می گویند که عدم حضور آدم های مذهبی در فضاهای دانشگاهی به نوعی خالی کردن فضا است اما من خیلی این نظر را قبول ندارم چون بهایی که از وجودم برای آن می پردازم قابل برگشت نیست هرگز... ۳- با توجه به همه دلایلم برای ادامه ندادن این رشته به سراغ راه دیگری رفتم و آن خواندن درس های جامعه الزهرا به صورت غیر حضوری و بعد از آن ورود به رشته تعلیم و تربیت اسلامی در سطح ۳ و سپس مقطع دکترا در دانشگاه بود. واقعا نمی توانم تصمیم بگیرم از یک طرف در برابر وجودم مسئولم از طرف دیگر پشت کردن به همه زحماتی که تا به حال خانواده برایم کشیده است بی انصافی است. مهم تر از همه این که وظیفه ام چیست؟ باز هم از طولانی شدن حرفم پوزش می طلبم و خواهشمند راهنمایی شما هستم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: (برای خودش) گرایش به جنس مخالف غریزه ای است که خداوند در انسان ها قرار داده عمده آن است که تسلیم آن گرایش نشویم و به جای ترک فعالیت های علمی سعی کنید با ازدواج مسئله را حل کنید. موفق باشید